

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lund Jensen: De diger, som det foreliggende lovforslag omhandler, er anlagt for at beskytte de lavtliggende arealer på det sydlige og vestlige Lolland. Digerne strækker sig fra bunden af Nakskov Fjord ud langs den sydlige del af fjorden og videre langs Lollands vest- og sydkyst indtil et sted imellem Rødby og Nysted. Ialt har digerne en samlet længde på henimod 70 km, og de beskytter næsten 16 000 ha af den frugtbare lollandske jord imod oversvømmelse og stormflod.

I deres nuværende form blev digerne anlagt efter den store stormflodskatastrofe i 1872. Til anlægsudgifterne blev der dengang ydet betydelig støtte fra mange sider, bl. a. ved en bevilling fra statskassen. Allerede dengang blev det ved lov pålagt de interesserede lodsejere at afholde udgifterne ved digernes vedligeholdelse i forhold til den ejendom, som digerne beskyttede imod ødelæggelse. Det viste sig dog hurtigt, at sliddet på digerne blev større end beregnet, og at udgifterne til vedligeholdelse blev så høje, at lodsejerne ikke kunne bære dem. Der blev da i årenes løb et betydeligt underskud i digelagets kasse. Som følge deraf blev der i 1903 nedsat en kommission, hvis betænkning danner grundlaget for den nugældende lov af 22. april 1904 om det lollandske digelag.

Foruden en sanering af digelagets økonomi ved eftergivelse af en betydelig gældspost til statskassen indeholdt loven af 1904 en bevilling på 200 000 kr., der skulle danne grundstammen i en reservefond, som skulle være til rådighed, når nødvendigheden af større forstærkningsanlæg trængte sig på. Til de almindelige driftsudgifter og vedligeholdelsesarbejder skulle lodsejerne i henhold til loven svare en årlig digeskat på 18 øre pr. arealenhed. Dette beløb blev ved lovens revision i 1920 ændret til maksimalt at være 36 øre pr. enhed, og det har siden dengang været reguleret i ned- og opadgående retning i forhold til de skiftende konjunkturer.

Udover disse bidrag fra lodsejerne er der i årenes løb såvel fra staten som fra Maribo amtsråd ydet betydelige tilskud til forstærkningsanlæg, og netop i disse år foretages der meget betydelige udbygningsarbejder, således som den højtærede minister for offentlige arbejder har gjort rede for i sine bemærkninger til det foreliggende lovforslag. Af bemærkningerne fremgår det jo tilmed, at der udover de allerede givne bevillinger i de nærmest kommende år vil

blive brug for yderligere 1 mill. kr. til påkrævede forstærkningsarbejder.

Dette i forbindelse med det ændrede prisniveau har foranlediget digelagets bestyrelse til at foreslå de nugældende satser for digeskatten forhøjet fra 36 øre til 60 øre pr. enhed. Efter den foreslåede forhøjelse vil lodsejernes årlige afgifter herefter indbringe godt 40 000 kr. mere end nu, nemlig 101 000 kr. mod nu 60 600 kr. Derudover rummer forslaget muligheder for at forhøje taksten til en krone pr. enhed, såfremt forholdene måtte gøre det tilrådeligt.

Men selv med den foreslåede forhøjelse af lodsejernes bidrag vil det, når ekstraordinære arbejder skal foretages, blive nødvendigt, at det offentlige fortsat yder tilskud til disse arbejder, hvad jeg også finder naturligt i betragtning af den store samfundsmæssige betydning, som digerne har, og i betragtning af de store værdier, der står på spil, hvis en katastrofe sætter ind.

Mit parti finder, at den foreslåede forhøjelse er forsvarlig, og vi kan derfor tiltræde lovforslaget i den forelagte form.

Kr. Kristensen: Den beskyttelse, som digerne giver adskillige lave kyststrækninger i vort land, er en nødvendig sikring af disse områder og deres befolkning. Det var som bekendt en stormflod i 1872, der bevirkede den første digelovgivning af 1873. Denne første lov, der udelukkende angik Lolland og Falster, som var hårdest ramt af stormflodskatastrofen, er senere fulgt op af nyere love af 1904 og 1920. Spørgsmålet om digernes effektivitet som værn mod havet vil alle dage være af livsvigtig betydning, men digernes vedligeholdelse og nødvendige forstærkning for at kunne modstå havets angreb stiller i dag på grund af prisudviklingen større økonomiske krav end før, og i erkendelse af de større økonomiske ofre, der her må bringes, finder man fra digelagets side, at digeskatten, der påhviler de digeinteresserede, må forhøjes. Lovforslaget tilsigter derfor en ajourføring og en forhøjelse af digeskatten fra 36 øre til 60 øre pr. enhed, og det er kun naturligt som følge af hele prisudviklingen.

Den bemyndigelse, som lovforslaget tilsigter at give den højtærede minister til efter amtsrådets indstilling yderligere at forhøje eller at nedsætte digeskatten, kan vi også tiltræde, og på mit partis vegne kan jeg derfor anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse i det høje ting.